

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 841. Gregorii Pap. IV. Annus 14. Lotharii 1. Theoph. 12.
Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

LA
RA
O
TO
PE
LA

illud propter numerum figurorum claritatem ac omnibus veneratis,
ab India videlicet ad hanc insulam retro de latitudine venit. Causa
modis a Sarraceno hic illuc diversa, quod non monachos, sed
reuelant, collecti a Bencentis et transcurrentur. hinc igitur. Verum
de translatione ex Indis in Liparim insulam, diversa di-
versorum est narratio. Atque his modo fatig.

IESV CHRISTI
Annus 844.

Annus 841

GREGORII PAP. IV. LOTHARII I. IMP.
ANNIS 14. THEOPH. 11.

CHRISTI annus sequitur octingentesimus quadragintasimus primus, Indictione quartâ notatus, quo ingratuacione in dies magis Theophili Imp. aduenitis Orthodoxos persecutio in Oriente, sanctius illi admirans lomachus, de quo sape superius, de reddenda quam citè Ecclesie pax diutinum reponendum accepit, quo consolatorem selt afflictorum speci, iam deli cito mitem Orthodoxos in rebens enim ab eis gelitis firmansque Christi pes. Et narratur. Cum enim a S. Sardanopaleo presbiter Ecclasiam prefecimus manuq[ue] erig Agapitorem, quoniam res dei & Ecclesiastumerant tunc manibus perturbatae & scitibus. Quicquid dixerat, res Ecclesiastum non redirentur Ecclesie. Quoniamque agnoscunt res persecutorum, & immemores Ecclesie. Quoniamque agnoscunt res persecutorum, & immemores Ecclesie.

II. **SU PATT** **SCAM** **DEON** **DEPPIN** **LA. EX** **GRAT**
Sed quae ex ea etiam fatidica l'heophilus ipse futurorum curiosus inquisitio[n]e aspergit, a Iouanne C[ard]inali p[ro]p[ter] deinceps accepit: Theophilus astem studiorum de his inquisitorum, quantum posse regnator[um] erant, quadam multitudine ex Agapito capta superstitio[rum] bellicis, ingens alkalmencos predicatorum erat predicta, praefabuit. Inter eumq[ue] in tempore quo volunt, & longam imperationem servum qui demetri[us] fortissimi flos, non subdigeret. Ita ut misericordia sua dominica iustitia sine damnacione virtute conseruat: Tunc, inquit, imperator, si non facies cum mea sua, fratris posse Martini regnum gaudi Imperiorum ducas admodum nescio. Ille homini ab herba adhorto, Martini regnum, brevi p[re]dictu[m] demandans & nova haec infinitum sursum, emig[ra]t, denuncio monachorum f[est]i h[ab]itu[rum] a[re]o, hoc salmo dicit matris illa, verme alia mors que[rit], fata r[es]ervata a[re]t. E[st] enim prouocat ut 10. annos post mortuam se[ci]le excedere, & veneranda magne debita[re] canere b[ea]titudinem, c[on]spicuerunt. Quibus admodum dolens l'heophilus, sa[nt]em nominem legum bertacca ac Dr[aco] Logoth[ec] et Thibetianum, & in curia maxime formidabilis ostendebat, ne possimus obstat Iouanne Patriarcha[us] Batis signata & dicit[ur] ad eum, nene idolorum! Si enim profanabis magines apud hos[us] cultu[m] permittenter, h[ab]et & alia de alijs predicta habet C[ard]inalia. Sed haec de diuinitate facta Theophilico, anno se[ce]ndi contigit, ex eodem auctore colligatur.

per omnia bona, ex eodem auctore coniugata.
Porro annis iste, qui & vltimas eiusdem Imperatoris Theophilii numeratis, edidit Imperatori pugnare nesciit, quod si: iquidem (vt idem tradit Europa) duxes exercitum aduersus Saracenos, magna indignatio cominores ob expugnationem eorum cunctam Syriae, Sozopetrum, & in paribus viribus cum eis decernere collari signis necessitate coactus, posterores referens, & in vita dicrimen adductus circumventus Perfarnum productione: vix salutis fuga lapsus eusit; sed nobiliores capitiis reliquit, qui & martyrum subiere vix cum cohorte quadriginta duorum Harry rum, quorum principi nominati sunt Theodosius Formis, Theophilus, arque Bozburcius dices exercitus. Ita quomodo se habuerint, Iosephus Europaen curas, ali, qui post eum & ab eius decimato primi historians profecunt. Similes tunc à Sar-

sciaſt. LOTHARTIS. GREGORI CHRISTI
THEOPH. 12. IWPP. PA. IV. 14. 84.
racens factum durum & horrendum Amoris curtaſt
excidium: quibus cladibus Imperator animo conſernatus,
meroreque confectus in morbum lethalem incidit
ut dysenteriam vocant, quo ſequentis anni. pincipio
vt dicitur vita finiuit.

Hoc item annis cuncti bellum flagrante Gallia, atq; Lothario aduersus Ludouicum & Charlemagnum fratre agente, trespno Kalend. Iulii scriber inter eos dicitur: «Eli: celef tandem victorie fratribus Ludouicatu: & Carolu: qui fapuis tandem reges regnabat, redire pacem fructu laborebus, in ipsum rem dols agentem, armis conserere inimicis fuit; nolentes compulsi sunt: ramendi: factum el, virtutibus comite, cruento tam certamen perirem, gerimus vicem; quo unico vncio, rch: Carolus filius a parte Regnum firmiter stabiliuit. Hac autem ab exordio quomodo gesta sunt, qui interfuerunt cunctis rebus Nitardus Nobilissimus Francus Carolus Mipus nepos ex Berthilia quam fidelissime scriptis: quem octu[m] Lector confulere pro animi arbitrio poterit: nobis sumus que ad reg[em] genem spectare nos cursum prelum confutata, ex eodem auctore hic describemus, que sic habent in commendationem Caroli pietatis, quis tunc patre legitimum se effice hæredem ostendit.

*Pratio quatenus, inquit, representatione... strenuo peracto:
quid de paluitus pergeatorem, Lodiolum & Cerviam, in eodem
campo deliberare cogeretur. Et quidem non a corpore, praesque ba-
stis suadente. Quidam & maxime illegeres, inforantes fratrum
pedibus & hunc induitum Deo per his plaga reprobato in quo capitulo
est: *Corio... Deo domante, dempe ruanente in Vela*
instituta denuntiari, prius riferendum, salto more, opt. dicitur; in quo
negociis, Iles non exceduntur, ut praecipitatur, sive cohens. Quibus
caeris a multitudine acutissimis, aperte & prelata di frumentis,
seco mediante die ad casta redentur, quidam lemnis confutatio-
*nibus in ruderis, deliberantur. Vix quidem res numeris
potius & incaus, subiecto admittitur; mors & morte no-**

Regis, regum, imperatorum, dominorum, monachorum & merito natus regis fratrum, etiam legum, regum, virorum formam. Nam diuersi ex eis dum in se aduersi se deliberauerant, in quo se perire ambo & inimici, fideles & infideles pariter se poluererat dehinc; Blasii corrumpe at seruorum eodem modo pro virtutibus ex animo respondebat. Post hos qui fugit eteferant, invenientur scilicet ut rursum a fidei vel etiam anima delitari essent.

Post haec Regis populus super his fratribus populis Christiatus decessit, et ceteris ac Episcopis cooperante, quod agere super eos nego-
ciis debeat. Quod ambo ut valentes ad Concilium omnes Episcopi
conveniunt, invenimus, incensu publico est, quod praefata
auctoritate & legitimitate dei exstare, & hoc Deo in die manufac-
tum est. At per hoc communio omnia Dei ministeria inter nos
habentur, sicut in unius effectu debentur. At quisnam, concilio
aut, aut illa, aut vano erit, aut certe qualibet ratio
quoniam in hac expectatione suave, vel gaudi: effectu confusa
fuerit, scilicet delecta, & secundum modum ipsa dividatur in
veritatem in venientiam, et laude rite de latrone iustitia
per rem suam deinde mortuorum nostrorum sit in eis quod em-
petatio peccati interuenientibus se moxaret, & in malitia vo-
lenti et inolenteri delinquebant, ut non adiutor ab his exstribuerentur.
Insuper omni viri balaustre in optime adiutor & pro-
tector Dei Deum extitit, et a deinceps ubique exalpet; propterea
in eis triduum ieiunio inuenimus eum: immo, labores et
celere soleratum illi, hactenus de rebus ab Episcopis in eo
præstantem Concilio constitutis. Ducebat enim Franco-
cicum Regis in expeditio non fecit complices Episcopos,
qui cum illis conciliis precepit, hanc sententiam:

quoniam non possunt nisi per precium paucorum.¹

Sed si autem potest alia ista Nitardus est. *Cameo S. Stefano* amicorum et *Icona Caroli monachi* de S. Medardo occurrit. illis, dispergitur, ut corpora a sanctis. *Nitardus, Scholastici, Thiberti, Petri & Marcellini, Marthe, Andree, & Habacuc, Onofri, Recuperii & Leontadi, Mariam Pelagi & Mauri*. *Icona cum sex fabris suis, Gildardi, Sereni, & domini Remigii*. Rotundorum enim, ut inscriptum in basiliaca, vbi non quiscent. *Eam tunc maxima ex parte admodum erat, transversa. Quod acquisivit, imbo remansit; & per popularent, & beatissimum epar prope huncum cum omni reverentia transibit. Infuso & villam, que bernach scilicet, rebus evulgata Ecclesia adiudicata, illa Nitardus.*

IV.
BELV
CIVILE
INTER
FRANC

^a *Nither*
ab. 2.
³

^b *Nither*
ab. 3.
V.

VI.
*FAIRE
CONCL
LIVM
POST B
LVM PI
VMVAL
DE

—VII.

SYLVIA
MARKS
ELI QUINN
CAROLYN
FRANZ

Porto ex ijs rurum vittatum morem incepit, vt corpora Sanctorum non videntur, quae illuc essent Martyrum collocatae; reliqua. Certè quidè vi de alij dicere omitteramus.) Imperatorum ibi Martyrum Romanorum non integrallie fuile corpora, quae sunt superius dicta de iisdem Sanctis, fatis ostendunt.

I E S V C H R I S T I
Annus 842.

GREGORII PAP. IV. LOTHARII 2. IMP.
Annus 15. MICHAELIS 1. IMP.

I.
CONVEN-
TUSSEPI-
SCOPO-
RVM
AQUIS
GRANIS

OCTINGENTESIMVS quadragesimus secundus sequitur Redemptoris annus, iudicione quinta, quo Gallorum Episcopi conuentum habent Aquilagranis, in quo ex petitione Regum Francorum Ludouici & Caroli decernunt, de iuribus Regni Gallia hollis ipsorum Lotharii Imperatoris. Quillum eo priuantes, diuidendum decernunt inter ipsos Ludouicum atque Carolum Reges fratres. Quomodo autem ista habeant, ex Nithardo, qui interfuit accipimus, ac primum ita que preceperunt.

Cum enim Lotharius Imperator in bello anno superiori posteriores tulisset, collectio rurum exercitu, rurum experiri aduersus vtrumque germanum, Ludouicum Carolumque tentauit: sed validiori illi comparante exceditu, pergentes aduersus eum castra mouentem, mox captare fugam ipsum cum exercitu cogere: qui ceteris omisis, aliens cum paucis ad Rhodanum ripam confundit. Cum (inquit Nithardus qui prefecit erat) Ludouicus & Carolus cum Regno suo abesse, certi indici cognovere. Aqui palatino, quod tunc sedes prima Franciarerat, petente, sequenti vero die, quid consilium populo ac Regno affaire velocius agendum videretur, deliberaverat. Et primum quidem vi sum eis, ut rem ad Episcopos, faciat dote, quorum aderat pars maxima, conferrent, ut illos consilii, velut numine divino, harum rerum exordium atque autoritas proderetur. Et hoc illis quoniam meritorum videbatur, coniunguntur eis. Hoc Nithardus de causa conuentus Aquilagranensis. Quibus intelligi etatem Regum Francorum, haud auspiciari audere magna, nisi ex sacerdotum confusione, ut modo quid Deo placet agnoscere; & quid per illos responsum est, veluti cœlitus milium oraculum securi suscipere. Quod autem tunc ab Episcopis responsum sit, accipe, pergit enim idem qui supra Nithardus.

EPISCOPI
TRANS-
FERVNT
REGNUM
LOTHA-
RII IN
LUDOVI-
CVM ET
CAROLIN

Onbus (Episcopis scilicet), ab initio gesta Lotharii consuleantibus, quoniam patrem suum Regno populaverit: Quoties populus. Chi fliam perirent sua cupiditate efficerit: Quoties idem ipse hoc quod patris attribuerat, suorum auctoritatem auertit. Quoties populi ob iusti iudicis exhortatione atque dilectione tentavit: Quot homicidias, adulteria, incendia, omnia genit, faciunt a viuere/aliis Ecclesiastis nejus summa cupiditate perpedit, insuper autem negotiis agibernandi Rempublicam suam habere, nec quoddam regnum bene voluntate in fragi gubernatione quelibet intentre posse serebatur. Sed hoc ex casu non immoriterat, sed iusto Dei omnipotenti iudicio primum aperiebat. Secundo a proprio Regno fligam illam nuptiæ aiebat. Ergo omnibus unanimitate viuere/aut/consentire quod ob fidem nequitiam vindicta Dei illam eiecerit. Regnum fratribus suis scelitus se in iste ad regendum tradidit. Veramen haud quicquam illis Episcopis hanc licentiam dedere, donec palam illos percontati sunt, utrum illud per regis fratri electi, aut secundum Dei voluntatem regere volarent. Respondentibus autem, in quantum nosse & posse Dei illa concedere, secundum suum voluntatem se & sui gubernare, & regere velle, animi: Et antea tota domina, vi illud suscipiat & secundum Dei voluntatem illud regari, mouente, horram, atque pressum.

Huc adfili Politici Notatores, qui in controuersiam admodum fruile reuocatis, num summus Pontifex potuerit Francorum Regnum ab Hilderico stupido in Pipinum transferre; cum modo, vt videtur, Francorum Episcopi iudices federint de Regno & Regibus iudicantur;

arque sua sententia (quod maius est) Imperatoria Ludouici Regnum hareditarium transferunt in Ludouicium & Carolum, auctoritate, ut audiuit, de his eritis praepositi, quae & mox fuis executioni mandata. Nam sed Nithardus elegit, quoniam vnde ego existim, & sicut illa regnum, et multos hos Regnum dimicantes videntur, causam ut, la qual uisum non tantum ferunt, aut episcopis Regis, quem affinitas & congruentia cuique aperte est. Eratq; Ludovicus unus Frisia, &c. inferior vero ab eodem filiobus. Quibus per alios quip; illos & populo qui se sequuntur, ut sibi p; sibi ut deinceps, scilicet ejus, faciuntur. Et Celsus quidem Mosam Regnum suum ex dominio transire, latissim vero, Saxonum causa Colanam pergit. hunc adiutorium conuenit. Aquilagranensis; reliqua vero in conuenientem, quo summa facta reuocamus.

Quod ad res Orientales pertinet, morte Theophilus Imperatoris sublatio perfectorum, Ecclisia illa nostra pacem, respirat, plorunque Imperatorum succellem, ut in relict, florente decorum pestilenti concita. Quo ipsius obfusco anno in cultores faciuntur impegnatum exordio ful Imperij in hanc diem fuisse non celum. A Deo ipse flagella pessimi meritum vindictam accepit, quod aduersus eum ergo grecos Saracenos, idem in eum periculum fuit, adeo ut (sicut anno superiori est enarratum) ob acceptas ab hostibus clades mortuorum confundit, in leuissimum morbum inciderit, quo tandem modo in leuando consumptus, ultimum obire diem coquit. Contigit Theophilus Imperatoris sublatio pessima anno Redemptoris octingentimo quadriginta annis ad diuina quinta tertio Kalenda Februario.

Quonodo autem ista fabulatur, cum plures Francorum scribani auctores, non ex locis Cœlestibus certi antiquitate poterint historiam veritatem, eam sic narrat. Cum Theophilus haec decessit, legatus eius ad Francos pro auxilio misit, deinde in ea Legis, quae invenit, Theophilus, a merito magno opifis, deinde in Magnaniam se confert. Unde iuncte Statu, & regalibus suis, statu calamitate et regis deportatione, inquit ad Cœlum, o perebat, ut sis erga benedictionem, et misericordiam, benevolentia erga exercitum, plaus, summa felicitate, quae in Imperio ab inimicis tutius praestabat. Cum ergo quodcumque facti egeno inoperabilis Imperatoris vita, & pessimum peccatum & iniquitas sublatu eis, amnes Deum depeccare, imperatoris salute ac vita a vota fecerit. Sin autem quod modo operantur, non nullum occipiunt, pro non votis, sed de Regis & filiis polliceri. Item Episcopus ejus, etiam si profecit, quod tempore illorum conservatur, & illi hic pacem, ut quid ad latitudinem, Herodius inquit, Theophilus tunc breuem mortuus radicavit, ab eodem auctoritate accepit.

Vt floruit sum adfili nota Theophilus, in maxime dilatatum carcerem Theophilum conseruandum curat alius frater (hunc enim de affectione Imperij ea summa impunita) suffice pluribus idem narrat auctor. Namque apparet, quod illi caput, caput et amputatum fuit offertur. Quod accipit, mandat capitulum contra eum, supradictum hoc refutat: Regis filius ego ero Theophilus, me, tu Theophilus, tu maledicere me nullum in virum in noncentumfamiliam excusare credidisti, et vita finem appropinquauit.

Ceterum in fine exhalasturum spiritum penitulfe Theophilum erroris est, & Deo conseruatum effimericordiam, ex antiquis monimentis prodidit, radius Patriarchi. Constantiopolitano in explicatione pro Conclito Florento Seliense quinto, in verbis agnitionis oppugnat Theophilus diametrum & 5. rationem & argumentum seruans ei precisionem, & quod hoc non fuit videtur, dicens paulo post subiicit illi: Neque enim est sollempnis invocatio precer, aut Augusti studiis uera Theophilus vanitate, ne quis non videat, quod summa peccatum configui est, sicut illa magnus est & honorare, infirmum est auctor. Quod in ualde longa extitit, sed eum in herem delapsus ejus eam qui imponit approbavit. (vt de ea scripta docet historiam) ut eam adiutorium addidit illi, ita ut vixit etiam in oriente. Post conseruandum spiritum in auctoritate jactantem est expulsus, utrumque